

En Uventet Forfriskning

Af Manfred Christiansen, ©2007

Charlie og jeg var på vej til vores ugentlige besøg i Stoppestedet. Hver lørdag eftermiddag mødtes vi i den gamle beværtning for at se på verdenssituationen og om den havde brug for vores intervention, mens vores respektive kærester mødtes i strikkeklubben eller hvad det nu var de foretog sig. Charlie kaldte vores møder for væveklubben fordi vi vævede så meget.

Vi satte os på vores sædvanlige pladser og var med det samme vildt optaget af at diskutere om noget, men jeg kan ikke huske hvad det var. Jeg glemte det allerede den eftermiddag da Ina, beværtingens meget unge og kønne servitrice kom hen og spurgte: "Hvad kan jeg hjælpe med?" Ina brugte altid samme vending. Jeg havde hørt den mange gange før, men det var første gang jeg kom i tanke om hvor meget hun egentlig tilbød med den vending.

"Jeg har et klaver der skal flyttes ud af min lejlighed fra femte sal." sagde jeg og grinede fjoget.

Jeg havde også brug for en ordentlig omgang massage, men det ville jeg ikke sige højt. Jeg vidste at det eneste hun tilbød var at servere mad- og drikkevarer for Charlie og mig. Hendes manglende reaktion på min vittighed gjorde mig yderst forlegen.

"En sandwich med ost og skinke og en lille Carls fad til mig" sagde Charlie. Han vidste bare helt præcist hvad han godt kunne tænke sig. En egenskab jeg misundte ham for.

"Og hvad kan jeg hjælpe dig med?" Ina henvendte sig direkte til mig. Hun smilte hjertelig og professionel.

"Jeg er bare tørstig!" sagde jeg for at sige noget.

"En fadøl?" Ina smilte. En lille sprække mellem læberne blottede en række tænder der selv i denne underbelyste beværtning så hvide ud.

"Ja! Det lyder godt" Jeg forsøgte at smile tilbage, men da jeg samtidig prøvede på at huske hvad Charlie og jeg lige havde diskuteret, var jeg nok lidt fjern i blikket.

"Lille, stor? Carls, Tuborg, Hougarden, Leffe?" fortsatte hun. Hendes smil var blevet en smule mindre. Jeg forsøgte stadig at genfinde min tabte tanke. Jeg kunne huske jeg skulle sige noget meget vigtigt, eller så vigtigt, som man nu engang kan sige noget i en beværtning. Jeg vidste også, at hvis jeg slap den sidste lille rest tanke der var tilbage og tog en beslutning om min bestilling ville jeg ikke kunne genfinde tråden.

"øhh, giv mig så bare en flaske øl" det måtte være let at hente.

"Bud, Carls, Urquell?" spurgte hun. Alt for mange valg for mig.

"En cola så."

"Light, lemon, almindelig?" Inas smil var nu mere underfundig, og jeg havde tabt tråden helt.

Pokkers.

“Jeg er bare tørstig. Find på noget. Ok?” Jeg prøvede at koncentrere mig, men jeg kunne ikke komme på sporet af min egen tanke og samtidig irriterede det mig, at jeg var kommet til at snerre ad Ina; det var jo ikke hendes skyld at jeg ikke kunne tage en beslutning eller for den sags skyld ikke kunne tænke på to ting på en gang.

“Er du sikker på du bare er tørstig?” sagde hun. Hendes smil var som forvandlet, mere hjertelig.

“jah” sagde jeg, overrasket over at se hendes nye smile.

Hun vendte om på hælene og gik.

Jeg kiggede efter Ina og tænkte hvor smuk hun var når hun smilte på den måde. Så vendte jeg mig igen mod Charlie. “Øhh hvor kom vi fra?” spurgte jeg forsøgsvis.

“Ved jeg da ik’ mer” sagde Charlie.

Ina kom tilbage med Charlies bestilling og satte en lille flaske og et glas foran mig. Flasken så ud som en antik miniature karaffel. Dens glas var facetslebet, og den var lukket med en prop af glas som havde en rubinrød kugle i toppen. Flasken var halvfyldt med en klar, svagt blå væske som så ud til at gløde en smule.

“Denne flaske er gået i arv fra mor til datter i mange generationer.” sagde Ina. “Den bliver aldrig tom og den må kun skænkes til en gæst der tørster, men ikke ved efter hvad.”

“Det er en joke ikke?” sagde jeg og tænkte det nok var en hævn for min fjollethed tidligere. ”Hvad er der i den?” Spurgte jeg og holdt flasken tæt foran mine øjne for at undersøge hvor lyset kom fra.

“Jeg har ingen ide. Det er første gang jeg har haft en kunde der kun er tørstig”

Hun tog flasken ud af min hånd og hældte et glas op til mig. “Drik nu jeg vil se, hvad der sker!”

Jeg tog glasset op og lugtede til indholdet. Det lugtede svagt sødligt af frugt eller var det duften af længsel. Jeg kunne ikke lade være med at tømme glasset.

Smagen var ubeskriveligt – det vil sige jeg kunne beskrive det som smagen af et kys.

“Hvem har ellers fået af denne flaske?” spurgte jeg, fordi jeg ville høre om de andres oplevelser.

“Det har min far!” Sagde Ina og tog min hånd. “Og før ham, min morfar.”